

salu

af 7de Januar 1824.

Friden jeg smukke Lyng Sted
 for dette Helliged, har jeg givet
 nu lang og smukke Læsmønstre
 Arjse ijsmæ ~~smukke~~ smukke
 Lænde. — Men Villigst Lænde
 m: f. h: smukke, at forer Nogle
 om smad jeg gave Arjse for
 smad eller Lænde, eller i det
 smukke at forer smukke Lænde
 "af i nu efter smukke Lænde
 "smukke Lænde. — Men Ak! jeg
 smukke Lænde at smukke Lænde
 smukke Lænde — om det
 "Lænde smukke Lænde smukke Lænde.
 "Jeg nu smukke i smukke Lænde
 "smukke, har smukke Lænde
 smukke Lænde og smukke Lænde
 "smukke. — smukke Lænde smukke Lænde
 smukke Lænde, smukke Lænde smukke Lænde
 Lænde, smukke Lænde og

gættel Udsnuden. — Et malen
und pænnem, som smækket i
sig selv nu smækket, og heller
igjendend, vil jeg ikke, og med
anden frugt jeg fandt at jeg
ikke kan skide. —
jeg har lovet, kunde jeg nok
i kordet, ja med nok hunden
Lod, fordele den; men da
vil nok selv ~~uden~~ min talen
kunne sætte den til det
fulde Lod, inden at jeg begynder
at udsætte det. —
moderne Sæt yaa talen om
"gaard", saa troer jeg ~~at~~ det er
Lodet, at lodet selv bliver be-
stet, lig jeg siger at hanna lach
monke tie, at da første moderne
talen tie godt eller godt folk
nu tilskæer og Lajanten,
og Liden vinder, smækket nok som
kan sætte yaa Sættel. —
med Lelighed kunde og saa
min fjerde: hovers minde at for

ning talen om Hømskale, thi
døt nu Hømskale, som jeg længtes
at jeg gav kimen gjørra den
brennende drif, og at jeg nu
kan tage forvordne ^{gode} gruel efter
foran. — Men ^{gode} skulde jeg
kunne sige om Hømskale, som
ikke der Jules, m. f. Gud! allv.
"vada lieforn farna yvæli.
"Dood allor folk? — Om det
hørsdørlig i Hømskale, at Høms-
"ur fad tich maan skellas fra
Hømskale, vilde jeg iødigne talen,
men matvinnu trøngst sig
Jules iud yora uig, thi 2 af
noen kjønne Hømskale, bygge
nænde Hømskale af mark lilla
Gansfand, nok i Løgsab uir
at gjørra nu drif, som vil
gølle den fjørrunde fra og i
ordkellige maander. — Gud
vi og Gudlibet foru end vore
forlgang, for vi alla suvæli.
"gum; jeg bnfører derfor ikke
at skilte den. — Jeg vil drømme

derom noget af jeres der to:
"Hvor er min skilsmisse... Der
nu: at de ville forde de digter
"for, der valgte dem, men i
folkeforsamlingen at dele og
siges og dristigt, og at færd
med almind og Glæde: at
de ville gænge Lige og lige
med mange Dage: at de skulle
give Kongen og Folk fornyede
Lønne og, at færdmanden,
jeres søgning af Magten gav
med maatte siges at mere, der
gavne Lønne lignende, uden
at maatte tie siges eller omstø,
men blot følger dem traque
Løn, gave smilene, Pødder-
"Lignende Lønne tie siges og om:
at de ikke gave dem tie siges,
men at de ~~gave~~ deres ringe Ly-
"gødske skilsmisse gavne dem:
"med Himmer, for smilene de,
næste nu med aummede Dag, Løn:
"en forsmitten Glæde med for-
"troelig Glæde: og muddig,
at næste Højskab ikke blev anset dem

som tabte vinderne de tre bøger,
men ingen mere maan glæde sig
om, at de, samlede ~~gamle~~ i
Hovedsagen med 2 andre af Klub-
benes yngre Medlemmer, men V
og mon U. Skulle finde Omladning
til at møde for den salss, og
at bringe Frokostellene, med gam-
le Løjer. —

Moltke
Bull

med forstærket
Fornøjelse, og især med Haab
om at se den friske og glade
igen, naar de gerne besjæft
deres gamle besværlige Møder
siger jeg den for i Samfundet
~~med~~ et vellykket Færd! jeg
takker den for dens broderlig
opford, de gerne herved mig, og
jeg tror troen, at jeg i bryder hui-
stunder ikke taler blot i med og
mere tillige i Samfundets Navn.

for anden af Onkelens, med
Lægen nu ved med at gøre nu
Løjer, som jeg ønsker maatte
blive vel lang. — Løjerne gaar
for den agter i den gamle
Stand. — Han har fundet godt
at blive Onkel. — Gud for ~~at~~ mig ikke

maatta minne dotter förmått jag
beträda den stora skriften den
göra färd på alla andra smaa
"brev". — Och det goda, jag
minnen og haabes at finna jag
skiften innehålla samma till, ja
någon ombyggnad, jag glada för-
"munderingen, och min iordtelliga
Fuster. — Och följ quodlibet
dessa de samma Fuster för jag
där, som i minnen förtäna
jag följ alla nogga andra af
dessa minnen. — Och det
jag följdes iustera dig, min
goda ! al minlig till jag den
minliga skiften, och jag skal
beträda, tillkom jag dig byrig-
"tignen för al den glada, lyfvel
og lyfvel, du jag skönhet utg-
i den glada, du min förtäna.

W. H. Christie

